

ادامه از صفحه اول

خطوط سیاست خارجی بایدن

تاکید بر احیای حداقلی از چندجانبه‌گرایی از طریق بازگشت به سازمان بهداشت جهانی، بازگشت به یونسکو و بازگشت به شماری از پیمان‌های بین‌المللی و در رأس همه آنها موافقت‌نامه زیست‌محیطی پاریس و تعیین تکلیف سریع پیمان استارت نو درباره کاهش موشک‌های بالستیک با روسیه که در فوریه باید تمدید شود و... در این رابطه مطرح‌اند. در همین چارچوب، بایدن متایل به بازسازی ائتلاف با متحدان، دخالت در مسائل بین‌المللی، بازنگری در تعهدات ترامپ به کاهش نیرو در خارج، توسعه تجارت آزاد، بسط ارزش‌های آمریکایی در جهان و... خواهد بود. سؤال مهم این است که دست‌بایدن تا چه حد برای اجرای دستور کارش باز خواهد بود. اگر به موازات رای نسبتاً خوبی که ترامپ در انتخابات به دست آورده، موقعیت دموکرات‌ها در کنگره نیز تضعیف شود، نفوذ جناح چپ حزب دموکرات بر بایدن تضعیف خواهد شد و او نیازمند کسب حمایت جمهوری‌خواهان خواهد شد. بایدن در جریان مبارزات انتخاباتی بارها گفته که مایل است با جمهوری‌خواهان معتدل در ارتباط با مسائل امنیت ملی همکاری کند. در همین رابطه، مهم است که شخصیت و روحیه بایدن را به‌عنوان یک سیاست‌مدار متایل به ایجاد اجماع و ائتلاف نیز در نظر بگیریم. اگر جمهوری‌خواهان اکثریت سنا را حفظ کنند و برگ برنده‌ای در ارتباط با تأیید همکاری بایدن در دست داشته باشند، نیاز بایدن به همکاری با آنها دوچندان خواهد شد. در این صورت، ممکن است بایدن نتواند به‌راحتی کسانی مانند همکاران اوپاما در حوزه امنیت ملی را وارد کابینه خود کند. نگاه برخی افراطیون جمهوری‌خواه مانند ساتورها تام کاتن، مارکو روبیو و جاش هاولی به انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۲۴، ممکن است مشکلات بیشتری برای بایدن ایجاد کند.در این رابطه، نگاهی به فهرست احتمالی افرادی که ممکن است شانس بیشتری برای تصدی پست وزارت خارجه دولت احتمالی بایدن داشته باشند، مفید است. سوزان رایس، مشاور پیشین امنیت ملی اوپاما، سناتور دموکرات کریس مورفی، سناتور دموکرات کریستوفر کونز و آنتونی بلینکن، معاون سابق وزارت خارجه آمریکا، در این رابطه مطرح‌اند. رایس و مورفی به دلایل روشن بعید است از سوی جمهوری‌خواهان پذیرفته شوند، اما بلینکن و کونز که میانه‌رو هستند، شانس دارند. بازگشت به برجام نیز در چارچوب احیای تعهدات بین‌المللی آمریکا مطرح خواهد بود. اما از آنجا که حمایت دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان کنگره از بایدن در ارتباط با بسیاری از سیاست‌های پیش‌گفته می‌تواند کار او را راحت‌تر کند، روشن نیست تکلیف حمایت کنگره در ارتباط با برجام چه خواهد شد. در این رابطه، تعیین تکلیف سنا بسیار مهم خواهد بود؛ ضمن اینکه در این مورد مسائل منطقه‌ای و نیز مسائل داخلی در هر دو کشور بر دشواری کار خواهد افزود. اگر آن‌طور که در زمان نوشتن این یادداشت پیداست، کنترل سنا همچنان در دست جمهوری‌خواهان باقی بماند و کنترل دموکرات‌ها بر مجلس نمایندگان کاهش یابد، حوزه مآثر بایدن نیز در ارتباط با برجام تنگ‌تر خواهد شد؛ تا آنجا که حتی ممکن است برای تعیین افراد کلیدی دولت هم از ناحیه جمهوری‌خواهان یا مشعلک مواجه شود. این البته موضوعی پیچیده است که پرداختن به آن در حوصله این مختصر نیست.

خبر

مرتضی طلائی:

ممکن است اصولگرایان بر جلیلی اجماع کنند

●**نامه‌نویز:**مرتضی طلائی، فعال سیاسی اصولگرا، درباره احتمال اجماع بر سعید جلیلی گفت: «آقای جلیلی چهره‌ای است که پایگاه اجتماعی بالایی دارد و اجماع بر او به شرایط متعدد بستگی دارد، اما اصلا بعید نیست که درنهایت مجموع اصولگرایان در شرایط رقابت دوقطبی با اصلاح‌طلبان به این نتیجه برسند که باید بر او اجماع شود اما همه اینها بسته به آن است که نیروهای سیاسی با چه آرایشی وارد عرصه انتخابات بشوند.»

آکهی تغییرات شرکت ایرسا صنعت بینا (سهامی خاص) به شماره ثبت ۱۱۰۳۱ و شناسه ملی ۰۵۷۰۰۱۱۳۰۸ به استناد صورتحلسه هیئت مدیره مورخ ۱۳۹۹/۰۷/۲۲ تصمیمات ذیل اتخاذ شد : ۱. آقایان محمد ابراهیم پور شماره ملی ۰۳۹۳۰۲۹۳۰۲۱۲ به سمت رئیس هیئت مدیره و احمدرضا سلیمان میگونی شماره ملی ۰۰۶۸۶۵۳۳۴۹ به سمت مدیر عامل و عضو هیئت مدیره و خانم زهرا ضمیری آذر شماره ملی ۰۰۴۶۸۷۸۷۵۹ به سمت نایب رئیس هیئت مدیره انتخاب شدند. ۲. کلیه اوراق و اسناد بهادار و تعهد آور شرکت به امضای مدیر عامل به تنهایی همراه با مهر شرکت و اوراق عادی و اداری به امضای مدیر عامل به تنهایی همراه با مهر شرکت معتبر می باشد.

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان قزوین اداره ثبت شرکت ها و موسسات غیرتجاری قزوین (۱۰۳۸۹۲۰)

اخبار حاکی از این است که سنی‌ها در تلاش‌اند تا برای بقا و جلوگیری از حل و هضم درون جریان‌های نوپای اصولگرایی تا قبل از ۱۴۰۰، جای پای محکمی در جریان قدرت اصولگرایی برای خود پیدا کنند. پیش‌بینی‌ها و شواهد حاکی از این است که در صورت اینکه جریان‌های متاخر مانند جامع‌تین، مؤتلفه، جامعه اسلامی مهندسین و جبهه پیروان خط امام و رهبری نتوانند چهره ۱۴۰۰ را از درون جمع خود انتخاب کنند و بازی را به متاخرانی که این روزها مجلس را در دست گرفته‌اند بیازند، کارشان تمام است و مجبورند برای همیشه نیمکت‌نشین تیم اصولگرایان شوند یا به جایگاه‌های ذخیره در سلسله‌مراتب قدرت اکتفا کنند. به‌تازگی اخباری منتشر شده بود مبنی بر اینکه جبهه پیروان خط امام و رهبری و جامعه روحانیت در تلاش‌اند تا در ۱۴۰۰ فعالانه و قاعلانه ظاهر شوند؛ نه مقلدانه و در حاشیه. تا جایی که دیروز غلامرضا مصباحی‌مقدم در گفت‌وگویی با اشاره به جلسه روز پنجشنبه این جامعه با حضور احزاب اصولگرا گفته است: «روز پنجشنبه ساعت ۹ صبح به دعوت جامعه روحانیت مبارز جلسه‌ای با حضور اکثریت قریب‌به‌اتفاق احزاب اصولگرا تشکیل شد. ۴۳ حزب و جریان انقلابی و ارزشی که از سوی وزارت کشور به رسمیت شناخته می‌شوند، دعوت شده و تقریبا ۴۰ حزب حضور داشتند. آقای پورمحمدی، دبیر عالی جامعه روحانیت مبارز، گزارشی از فعالیت‌های جامعه ارائه داد. این فعالیت‌ها از نیمه خرداد امسال آغاز شده است. جامعه روحانیت مبارز مصوبه‌ای داشت مبنی بر اینکه ما باید در انتخابات ۱۴۰۰ فعال مشارکتی باشیم. فعال هستیم؛ یعنی صبر نمی‌کنیم و انتظار نمی‌کشیم که دیگران حرکت را آغاز کنند و بعد جامعه روحانیت به‌دنبال آنها راه بیفتد. مشارکتی هستیم؛ یعنی به همه احزاب

یک عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام می‌گوید: برخی نمایندگان مجلس، وزرا را به استیضاح، سؤال و تحقیق وتقصص تهدید می‌کنند و در نهایت برخی مسائل به مسئولان اجرایی و دولت تحمیل می‌شود که در اولویت نیست. حسین مظهر که دو دوره نماینده مجلس شورای اسلامی هم بوده، بر رواج «پوپولیسم پارلمانی» در قوه مقننه صحه می‌گذارد و معتقد است این تفکرات پوپولیستی بیش از هرجا در پارلمان ظهور و بروز می‌کند. او با اشاره به افزایش شعارهای پوپولیستی‌سیاسیون کشور، به‌ویژه در آستانه انتخابات‌ها گفت: انتخابات و انتخاب حق مردم است، اما این حق باید در فضای آگاهانه و با شناخت کاملی باشد تا افراد بتوانند انتخاب خوبی

عزت‌الله ضرغامی گفته که هیچ‌کس از تسخیر سفارت آمریکا پشتیبان نیست.

او این حرف را بارها تکرار کرده و حتی معتقد است که اصغرزاده هم در اصل اعتقاد دارد که در آن مقطع این کار درستی بوده است. تاکنون تنها دانشجویی که به صراحت گفته از تسخیر سفارت آمریکا پشتیبان شده، اصغرزاده است. اصغرزاده پیش‌تر گفته بود: «ما دانشجویان مسئولیت ۴۸ساعت اول اشغال سفارت را می‌پذیریم. برنامه ما یک برنامه دانشجویی، غیرحرفه‌ای و موقتی بود». همه اینها در حالی است که ضرغامی به ادعای کمال تبریزی همان زمان خودش جزء مخالفان اشغال سفارت بوده است! کمال تبریزی فیلم‌ساز که آن زمان در ماجرای تسخیر حضور داشته، در مصاحبه‌ای پیش‌تر گفته بود: «در این ماجرا تنها دانشگاهی که همراهی نکرد دانشگاه علم و صنعت بود که آقای احمدی‌نژاد در انجمن اسلامی آن دانشگاه بود. زیرا آنها بر این باور بودند که باید از سفارت شوریوی شروع کنیم. البته آقای عزت‌الله ضرغامی هم با اینکه جزء بچه‌های پلی‌تکنیک بود مخالف این حرکت بود و می‌گفت این کار درست نیست و حاضر به شرکت در ماجرای اشغال سفارت نشد».ضرغامی دیروز به جماران گفته که «واقعاً کسی پشتیبان نیست. مقاطع سیاسی اقتضائاتی دارد که بعضی آدم‌ها وقتی حرف می‌زنند یا مصاحبه می‌کنند در مقابل سوالات متنوع جواب‌های متنوعی می‌دهند. وقتی برداشت از آن پاسخ‌ها، صرفنظر از قبل و بعد از آن، برجسته می‌شود، مطلب دیگری را القا می‌کند که این فرد با فلان چیز موافق و با فلان چیز مخالف است. من به این چیزها اهمیت نمی‌دهم. آنچه آدم‌ها خودشان صریحا می‌گویند

سیاست

آخرین تلاش‌ها در آخرین ماه‌ها

سخنگوی جامعه روحانیت: دیگر صبر نمی‌کنیم دیگران حرکت را آغاز کنند

جریان انقلابی و همه شخصیت‌های این جریان در این حرکت نقش خواهیم داد». او در گفت‌وگو با اعتمادآلاین از تغییر ساختار جامعه روحانیت خبر داده که «ماندگار باشد و برای هر انتخابات تغییر نکند». او گفته که قرار است «همه تشکیلات انتخاباتی پیشین اصولگرایان مانند جمنما یا شورای ائتلاف نیروهای انقلاب با محوریت جامعه روحانیت مبارز جمع‌شود». اگر چه مصباحی‌مقدم گفته از همه اصولگرایان حتی متاخران و تشکیلات جوان‌تر و نواصولگرایان هم برای پیوستن به تشکیلات انتخاباتی جامعه روحانیت دعوت شده. اما بعید است این اتفاق عملی شود و مانند همه سال‌های گذشته که اصولگرایان حاضر نشدند زعامت جامعه روحانیت را در بزنگاه انتخابات بپذیرند و تنها به‌عنوان یک عضو تشکیلی در همراهی و همکاری با دیگران به آن نگاه شد، به احتمال زیاد باز هم این رخداد تکرار می‌شود؛ آن‌هم در شرایطی که انتخابات ۱۴۰۰ از هر لحاظ برای اصولگرایان مهم است و قرار است به یک‌دست‌سازی کامل قدرت در شرایطی که مجلس هم در اختیار ناهاست، منجر شود.

انتقاد میرسلیم از مجلس پوپولیستی

دیروز همچنین مصطفی میرسلیم، عضو شورای مرکزی حزب مؤتلفه که نتوانست نه‌تنها به ریاست مجلس برسد بلکه حتی از رقابت برای ریاست کمسیون‌های مهم هم به علت اعتراض به رفتار دیگر اصولگرایان با انتشار بیانیه‌ای کنار کشید، در ادامه انتقادهای خود به قالیابا و مجلس، پارلمان اصولگرایان را به پوپولیسم متهم کرده و گفته است: «۹۰ درصد طرح‌های نمایندگان مقبولیت رأی‌آوری ندارند». او با اشاره به بعد رفتارهای نمایندگان ویرتینی است به خبرآلاین گفته: «این خودنمایی

این نماینده پیشین مجلس با بیان اینکه شعارها و

رفتارهای عوام‌فریبانه و پوپولیستی می‌تواند افشار مختلف و به‌ویژه قشر خاکستری را له یا علیه یک مجموعه سیج کند، افزود: درحالی‌که این شرایط در شان نظام جمهوری اسلامی و مسلمانی ما نیست، باید در فضای انتخابات به نحوی عمل کنیم که رسانه‌ها، احزاب و نامزدهای بخش مهمی از زمان خود را برای فرایند آگاهی‌بخشی و اطلاع‌رسانی دقیق بگذارند تا امکان مقایسه برای مردم هم فراهم شود. او با تأکید بر اینکه رواج تفکر پوپولیستی بیش از همه به نهاد مجلس آسیب می‌زند، گفت: پیش از هر چیز تقویت نگاه ملی نمایندگان ضرورت دارد، نه اینکه آنها به مسائل حوزه انتخابیه خود پی‌توجه

به چند شکل ظاهر می‌شود: ۱) ایراد نطق‌های آتشین در جلسه علنی با توجه به انعکاس آن به‌ویژه ازطریق رسانه ملی؛ ۲) سفرهای متعدد و برنامه‌ریزی‌شده با نیت اثبات حضور خود در صحنه و انعکاس دادن نوعی تحرک خدمتگزارانه در اذهان عمومی؛ ۳) ارائه پیشنهادهای گوناگون برای طرح‌ها و لوایح با استفاده از امکانی که قانون آیین‌نامه داخلی در اختیار او قرار داده است که به تجربه ثابت شده اغلب این پیشنهادها (در حدود ۹۰ درصد آنها) مقبولیت لازم را برای رأی‌آوری ندارند و فقط وقت نمایندگان در جلسات مجلس ضایع می‌شود. بعضی از نمایندگان مجلس در این زمینه حرفه‌ای می‌شوند و اگر یک روز در جلسه علنی مناسبتی برای اظهارنظر و ارائه پیشنهاد و تذکر پیدا نکنند، احساس غبن می‌کنند!». میرسلیم با اشاره به اینکه درحال حاضر مدیریت مجلس از راهبرد خاصی تبعیت نمی‌کند و تا حدودی متأثر از التهاب‌های اجتماعی است، درباره عملکرد پارلمان یازدهم تا این لحظه گفته است: «در این مورد متأسفانه اقدام شایسته‌ای انجام نشده و همین امر به‌طورطبیعی منجر به بروز افراط و تفریط می‌شود. اساسا پرخاش‌کردن راه‌حلی را بر ما نمی‌کشاید و فقط بر وخامت مناسبات بین مجلس و دولت می‌افزاید؛ آن‌هم به شکلی ناهنجار که از نظر شرعی اشکال دارد و از نظر عرفی نیز مردود است». میرسلیم از رفتار هیئت‌رئیسه مجلس هم گلایه کرده و گفته است: «اگر خدای ناکرده تقلیل‌گرایی بر مجلس حاکم شود، شایسته‌سالاری تحت‌الشعاع آن قرار می‌گیرد و به پُرمردگی مجلس می‌انجامد. منظور از تقلیل‌گرایی، تقلیل‌دادن مجلس به هیئت‌رئیسه و تقلیل‌دادن هیئت‌رئیسه به رئیس مجلس است؛ این تقلیل‌گرایی برای مجلس فاجعه‌آفرین است».

خطر رواج «پوپولیسم پارلمانی» از نگاه حسین مظهر

باشند. اما اکنون فقط به شرایط خود و رضایت اعضای حوزه انتخابیه‌شان توجه دارند و نگاهی به مصالح کشور ندارند؛ هرچند باید به مسائل منطقه هم توجه داشته باشند. این نماینده پیشین مجلس همچنین اظهار کرد: راهکار برون‌رفت از این فضای پوپولیستی، پیش از هر چیز این است که رسانه‌ها، نقش و کارکرد خود را برای انسجام‌بخشی جامعه به سوی مصالح ملی و آگاه‌سازی افکار عمومی و ارائه بر نامه منطقی و معرفی شایستگان ایفا کنند. از طرفی مطبوعات و رسانه‌ها نیز نقش مؤثری دارند؛ چون زمینه تصمیم‌سازی کشور هستند و می‌توانند در آگاهی و شناخت عمومی تأثیرگذار باشند تا کسی هم شعارهای خارج از اختیارس مطرح نکند.

ضرغامی؛ مخالف تسخیر سفارت آمریکا یا مدافع آن؟

این کلمه نیست». محسن میردامادی هم سال ۸۸ با ارسال بیانیه‌ای از زندان اوین اعلام کرد از تسخیر لانه جاسوسی پشیمان نیستیم. او گفته بود این تصور که برخی به ترویج آن مشغول‌اند، مبنی بر اینکه وجود مشکلات امروز در روابط ایران و آمریکا به دلیل ماجرای تسخیر سفارت آمریکا در سال ۵۸ است نیز ناشی از نادیده‌گرفتن واقعیت‌های دیگری در طول ۳۰ سال گذشته است. نعیمی‌پور، یکی دیگر از دانشجویان فعال در تسخیر سفارت هم چنین نظری دارد و در مصاحبه‌ای گفته است: «امام از این اتفاق به‌عنوان انقلاب دوم یاد کردند و ما تنها انجام شد. با این حال من این تصمیم را اشتباه نمی‌دانم و پشیمان هم نیستم. اگر هر جوان دانشجوی امروز هم در چنین شرایطی قرار می‌گرفت، همین کار را انجام می‌داد. اگر به همان روزها و شرایط التهاب برگردم به‌عنوان یک دانشجوی پرشور دوباره این کار را انجام می‌دهم. آن موقع که اصلا ما قهرمان بودیم الکی، بالاخره جاذبه‌ای بود و تحویل می‌گرفتند. الان با مشکلات موجود می‌گویند که مقصر ما بودیم. آنها نه قهرمان ملی و نه خطاکار بزرگ بلکه دانشجوی عادی بودند». عباس شیخ‌الاسلام هم که اخیرا درگذشت و از چهره‌های جناح راست حاضر در تسخیر سفارت بوده، گفته بود: «از تسخیر سفارت آمریکا پشیمان نیستم». فروز رجایی‌فر یکی از زنان شرکت‌کننده در تسخیر سفارت هم که به جناح راست وابسته است، با دیگران هم‌مطرا است و ابراز پشیمانی نمی‌کند. در این میان تنها ابراهیم اصغرزاده است که صراحتا از آن اقدام خود ابراز پشیمانی کرده است.

الکترونیکی در بعضی مراحل، قابلیت بازیابی ندارد، این روش را چندان قابل اعتماد نمی‌دانند و بر این نظر است که این ایرادات باید برطرف شود. به‌هرحال مباحث فنی و مخالفات سیاسی در کنار گذشت و از آنجمله‌ای که در انتخابات تاکنون مانع اجرای آن شده است، این شیوه اگرچه از مزایای بسیاری برخوردار است که می‌توان حفاظت از آرا، کاهش هزینه‌های انتخاباتی و امکان رأی‌دادن از دور راه را از جمله این مزایا دانست، اما تاکنون به بهانه فراهم‌نبودن زیرساخت‌های لازم و نگرانی از امنیت انتخابات و حفاظت دقیق از آرای رأی‌دهندگان، همچنان خبری از اقدامات عملی برای برپایی این نوع انتخابات نبوده است. برگزاری انتخابات به‌صورت الکترونیک یکی از روش‌های برگزاری بهینه انتخابات است که در بسیاری از کشورها مورد استفاده قرار گرفته است. این روش اثرات مثبت فراوانی دارد که باعث آسان‌تر شدن انتخابات الکترونیک و دوری از انتخابات سنتی و دستی شده است. صرف هزینه‌های کمتر برای برگزاری انتخابات، سرعت بالا در برگزاری و شمارش آرا، کاهش امکان تقلب و همچنین نیاز به نیروی انسانی کمتر از جمله مزایایی است که باعث به‌کارگیری این شیوه در برگزاری انتخابات شده است. اکنون که کدخدایی با اشاره به بحث برگزاری انتخابات الکترونیک برای سال ۱۴۰۰ گفته است: «هنوز پیشرفت خاصی در این زمینه حاصل نشده و کارشناسان شورای نگهبان مشغول مذاکره و رایزنی با وزارت کشور هستند و گفت‌وگوها ادامه دارد»، می‌توان امیدوار بود قدم‌هایی جدی برای برگزاری انتخابات الکترونیک برداشته شود.

روزنه

رئیس قوه قضائیه:

اولویت برخورد با برج‌ها باشد نه آلودگ‌ها

● **میزان:** رئیس قوه قضائیه گفت: قانون برنامه ششم توسعه ۳۶ تکلیف برای دستگاه قضائی تعیین کرده که در یک‌سال‌و‌نیم اخیر، ۳۰ مورد از این دستورات قانونی عملیاتی شده است. سیدابراهیم رئیسی، رئیس قوه قضائیه در نشست با اعضای فرانسیون روحانیت مجلس شورای اسلامی به موضوع برخورد با ساخت‌وسازهای غیرمجاز هم گریز زد و با بیان اینکه قانون عمومیت دارد و در همه نقاط کشور حاکمیت دارد، در عین حال گفت که برخورد با موضوع باید متناسب با شرایط هر منطقه و کارشناسی شده باشد. رئیس دستگاه قضا بر همین اساس متذکر شد: اولویت در برخورد با ساخت‌وسازهای غیرمجاز، تخلفات درشت، ویلاها و ساختمان‌های بزرگ است نه آلودگ‌های ۴۰ یا ۵۰ متری. رئیسی در بخش دیگری از سخنانش با تأکید بر متناسب‌سازی جرم و مجازات، از لزوم تنقیح قوانین و تکلیف قوای سه‌گانه در این زمینه سخن گفت و اظهار کرد: متناسب‌سازی جرم و مجازات در قانون مجازات اسلامی و آیین دادرسی کیفری نیازمند بررسی جدی است و مجلس نقش مهمی در این زمینه دارد. رئیس قوه قضائیه متذکر شد که تنقیح و بازنگری و اصلاح قوانین در آغاز دوم انقلاب به‌ویژه در حوزه تعزیرات، موجب برطرف‌شدن زمینه تفسیرهای متفاوت و کاهش ابهامات درباره قوانین می‌شود. رئیسی اطلاع‌رسانی بعد از اقدام قضائی را مورد تأکید قرار داد و آن را در جهت توطیر افکار عمومی و جلوگیری از تشویش اذهان مردم مهم و مؤثر دانست.

ادامه از صفحه اول

سرخوردگی روانی و جامعه‌ستیزی ترامپسیسم

از این رو به کسانی روی می‌آورند که در پی شکستن این ساختار دوقطبی‌اند. از میان این شمار برخی دلایل اقتصادی دارند و برخی دلایل سیاسی یا فرهنگی. اما برخی ویژگی‌های خاص روانی دارند، جامعه‌ستیز و برابم حیرت‌انگیزند. محور اصلی این نوشتار معطوف به آنان است و لازم است درچه‌های جدیدی در علوم سیاسی ایرانی برای مطالعه آنان باز شود. برخی از اینها توان جذب طیف‌های گوناگون مذهبی تا غیرمذهبی را دارند و دامن خود را از مفهومی گنگ به نام مُهر کوروش تا علاقه‌مندی به ترامپ گسترش می‌دهند. درباره طرفداران ایرانی ترامپ با این طیف به‌ظاهر نامتجانس روبه‌رو بودیم؛ از سلطنت‌طلبان تا نیروهایی کاملاً متضاد در سوی دیگر طیف، بخش مهمی از نیروهای اصلی اینها به دلایل جامعه‌ستیزی روانی با یکدیگر پیوند می‌خورند، به نظر می‌رسد ویژگی‌های مشترک روانی اینان قابل توجه‌تر است تا ویژگی‌های اقتصادی، مذهبی، قومی یا ایدئولوژیک. افرادی سرخورده که با یکدیگر پیوندی روحی-روانی دارند. از این‌روست که نام «گروه» برای اینان شاید بهتر باشد تا اطلاق «طبقه» که مفهومی اقتصادی است. نگارنده در مشاهدات خود پیوندهایی را در بین آنها دیدام که در عرصه نخستت برابم حیرت‌آور بوده است، مثلا افرادی کاملاً غیرمذهبی از نامزدهایی در انتخابات‌های ایران دفاع می‌کرده‌اند که آشکارا نشان از گرایش‌های مذهبی و شبه‌افراطی داشته‌اند. پس از کنکاش و گفت‌وگوی فراوان، بیش از هر چیز سرخوردگی‌های روانی آنان در عرصه قدرت اجتماعی را مشاهده کردیم.

«سرخورده قدرت» و «دورافتاده جماعت»‌اند و این، نوعی حس تحقیرشدگی و ویژگی ضداجتماعی را در میانشان پدید می‌آورد. نتیجه آن، کنش‌های به‌شدت خودنمایانه، تبرج‌آمیز، «نامتعارف» و ساختارشکنی سیاسی در سطح ملی و بین‌المللی است. ترامپ بهترین کاندیدایی است که می‌توانست فضای ملی و بین‌المللی را به سوی آشفتگی مورد نظر این «ساختارشدگان جامعه‌ستیز روانی» به پیش ببرد، از همین روست که حامینی در داخل و خارج از آمریکا دارد. بخش مهمی از اینها «محرومان روانی»‌اند که در جای‌جای جهان پراکنده‌اند. هم از این‌روست که ساختارهای نهادی بین‌المللی، فرهنگ‌های جاافتاده در تاریخ بشری و تمدن‌های اصیل در معرض تخریب «ترامپسیسم»‌اند. این نهادها ابزارهای اساسی جامعه‌پذیری سیاسی بین‌المللی است؛ چه با آنها موافق باشیم یا نباشیم. جامعه‌پذیری سیاسی یعنی پذیرش قدرت نه‌جاری‌ها به‌دراثررسیده از تاریخ و دقیقاً مخالف به هنجار است که سرخورده‌های روانی از قدرت عرفی را به ترامپسیسم پیوند زده است.ممکن است یک استاد علوم سیاسی، یک فعال مدنی، یک رجال سیاسی، یک متفکر، یک کارآفرین بزرگ اقتصادی در گذار زمان از گرایش‌های فکری، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی خویش ناامید شده و به روان‌پریشی، جامعه‌ستیزی و نظم‌گریزی گرفتار شود. بشر همواره در معرض فروافتادن در عقده‌های فروخورده روانی است. مهم آن است که نظام‌های سیاسی سازوکارهایی عقلانی داشته باشند که گرفتار چنین شخصیت‌هایی نشوند؛ همه نکته همین جاست.